

Poulsaard (FP):

Det var en ordentlig mundfuld, vi fik, men det var nu ikke så meget hr. Arne Melchior, der kaldte mig herop, som det var fru Lone Dybkjær. Fru Lone Dybkjær kan ikke forstå fremskridtspartiets stilling. Hun kan ikke forstå, at fremskridtspartiet ikke vil spare. Fru Lone Dybkjær er formand for en kommission, der går ind for, at der skal være barselorlov til mænd. Er det sådan nogle, der skal til at belære os om, hvor der skal spares? Det, der er galt, er jo, hvad man har gjort i dette land. Man har f.eks. indført uddannelsen af pædagoger, hvor man skal studere 2, 3, 4 år for at passe børnene, og man må ikke have mere end 3 børn i dagpleje. Det må da være sund fornuft, at man kan have en lang række børn i dagpleje.

Når fremskridtspartiet ikke kan gå med til dette, er det, som vi altid har sagt, og som vores ændringsforslag er udtryk for, selvfølgelig, fordi det at have børn er forældrenes ansvar og ikke det offentliges ansvar. Men så hænger det så sandelig også sammen med en skattefri bundgrænse på 60.000 kr. Begynd i den ende og skær ned, så sparer vi noget i administration. Så kan vi frigøre nogle folk i de offentlige kontorer, der sidder og regner alle tilskuddene ud. Det er jo den vej, vi skal gå, hvis det skal lykkes at spare.

Fremskridtspartiet har aldrig nogen sinde stillet forslag om, at der skulle være asociale nedskæringer på de sociale områder. Vi kan ikke forstå, at bogudlån, pladeudlån, teatre og alt muligt andet skal være gratis, men at man skal ramme folk på medicin og børnetilskud.

Og forbrydelsen, som hr. Arne Melchior talte så smukt om, er jo simpelt hen den, at man har gennemført disse fuldstændig fjolde love, som man nu skal begynde at skære ned i. For hvorfor skulle alle have børnetilskud? Hvorfor skulle det være sådan i de glade 1960'ere? Man kunne jo have sagt sig selv, hvordan det ville gå. Men nu skal der altså spares, og så sparer man i de forkerte ender. Men jeg synes nok, det er rystende at skulle opleve, at fru Lone Dybkjær, der er fader til en af de mest krævende reformer i denne tid, der går ud på, at mænd skal have barselorlov, ikke kan forstå, at fremskridtspartiet er det mest socialt bevidste parti. Vi er vor tids socialdemokrater. Vi vil, at de

ressourcer, som samfundet har, skal bruges til de gamle, til de syge, til de handicappede. De skal ikke bruges til dyre kommissioner. De skal ikke bruges til, at mænd i min stilling skal have barselorlov. Nu er jeg måske blevet så gammel, så jeg ikke har fået held til det. Det er ikke det, de skal bruges til, men det er simpelt hen det, fru Lone Dybkjær vil bruge pengene til. Hvis fru Lone Dybkjær havde gjort sig den ulejlighed, i de 7 år fremskridtspartiet har været herinde, at følge vore ændringsforslag til finansloven, ville hun have opdaget, at der var rigelige midler til en anstændig folkepension, til at hjælpe de handicappede og til at hjælpe de familier med børn, der har behov for hjælp. I dag har vi indrettet samfundet så sindssygt tosset, at vi næsten alle sammen har behov for hjælp, fordi staten stjæler det meste af det, vi tjener, i skat. Giv folk skattefrihed, så vil behovet for hjælp gå ned. Hr. Bernhard Baunsgaard opgav i går at belære hr. Knud Lind. Jeg tror også, at jeg vil opgive at belære fru Lone Dybkjær, for når hun efter 7 år ikke har fattet det, tror jeg faktisk ikke, der er ret meget håb om, at hun vil fatte det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Poulsaard, som nu begynder at fremføre fremskridtspartiets valgoplæg som noget, der vil hjælpe de små, at det valgoplæg, som fremskridtspartiet fremkom med med en bundgrænse på 60.000 kr., vil bevirke, at en familie med 80.000 kr. i indkomst ikke vil få en pind ud af forslaget, men den familie, som havde 300.000 kr. i indkomst, ville få en forbedring af sine forbrugsmuligheder på op imod 100.000 kr. Det er det, hr. Poulsaard nu begynder at kalde socialt.

Og så tror jeg nok, at man i fremskridtspartiet skal begynde at finde ud af, om man er enig om at ville forhøje børnetilskuddene eller man vil afskaffe dem, om det er den ene eller den anden fløj, der nu skal bestemme socialpolitikken i fremskridtspartiet, inden man begynder at fremføre det heroppefra.

Så begynder de kære venner fra venstre – hvis man kan tage dem en bloc – nu at snakke om, at de vil hjælpe pensionisterne, at de er de eneste, der vil forsvare pensionisterne. Jeg må nok lige gøre hr. Brixtofte opmærk-